10.8.67 DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE Nr. 190/1

RÅDETS DIREKTIV

af 25. juli 1967

om adgangen for landbrugere, der er statsborgere i en medlemsstat og som har etableret sig i en anden medlemsstat, til frit at flytte fra en bedrift til en anden

(67/530/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 54, stk.(2) og (3),

under henvisning til den almindelige plan om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden [1], særlig afsnit IV, F, 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament [2],

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg [3], og

ud fra følgende betragtninger:

Den almindelige plan om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden omfatter til gennemførelse af denne frihed inden for landbruget en speciel tidsplan, der tager hensyn til landbrugserhvervets særlige karakter; den i denne tidsplan anførte tredje gruppe foranstaltninger omfatter hver medlemsstats anerkendelse i begyndelsen af anden etapes tredje år, af retten til at flytte fra en bedrift til en anden for landbrugere, der er statsborgere i de andre medlemsstater og som i over to år har været bosat i en medlemsstat;

retten til at skifte bedrift, som er genstand for dette direktiv, er uafhængig af driftens juridiske form; driftsskiftet må ikke begrænse den pågældendes rettigheder med hensyn til hans stilling som udlænding;

personer, der er begunstiget af Rådets direktiv af 2. april 1963, som fastsætter de nærmere regler for gennemførelse af etableringsfrihed inden for landbruget på en medlemsstats område for statsborgere fra Fællesskabets øvrige lande, og der har arbejdet i to år uden afbrydelse som arbejdstagere inden for landbruget i denne medlemsstat (63/261/EØF)[4], er allerede ligestillet med landets egne statsborgere for så vidt angår retten til at skifte bedrift;

i det omfang det ved anvendelsen af dette direktiv er nødvendigt at henvise til en definition af landbrugsbedrift, hører fastlæggelsen af en sådan definition ind under den pågældende stats kompetence;

efter artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv af 2. april 1963, der fastsætter de nærmere regler om gennemførelse af retten til at etablere sig på landbrugsejendomme, der i mere end to år har ligget øde eller været ude af drift (63/262/EØF)[5], var anerkendelsen af retten til at skifte bedrift indtil iværksættelsen af dette direktiv udtrykkeligt forbeholdt,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne afskaffer i overensstemmelse med nedenstående bestemmelser, til fordel for de øvrige medlemsstaters statsborgere og selskaber, der i over to år har udøvet selvstændig landbrugsvirksomhed på deres område – i det følgende benævnt de begunstigede – de begrænsninger, der over for dem udelukker eller begrænser retten til at skifte bedrift.

Artikel 2

1. Ved retten til bedriftsskifte forstås i dette direktiv de begunstigedes mulighed for frit at flytte til en anden bedrift efter eget valg i den stat, hvor de er bosat og på samme betingelser, som gælder for indlændinge. Denne flytning skal kunne gennemføres uden hensyntagen til driftens juridiske form på såvel den tidligere som på den nye befrift.

2. Ved landbrugsvirksomhed forstås i dette direktiv:

– de former for virksomhed, der omfattes af bilag V til den almindelige plan om ophævelse af begrænsnin-

[1] EFT nr. 2 af 15.1.1962, s. 36/62.
[2] EFT nr. 23 af 5.2.1966, s. 386/66.
[3] EFT nr. 146 af 23.8.1965, s. 2465/65.
[4] EFT nr. 62 af 20.4.1963, s. 1323/63.
[5] EFT nr. 62 af 20.4.1963, s. 1326/63.

ger i etableringsfriheden (ex gruppe 01, landbrug, i »la classification intervationale type, par industrie, de toutes les branches d'activité économique«) [1], særlig:

a) almindeligt landbrug, herunder vinavl, frugtavl, frøavl, grønsags-, blomster- og prydsplanteavl, herunder drivhusgartneri;

b) kvægavl, fjerkræavl, kaninavl, pelsdyravl og forskellig dyreavl; biavl; produktion af kød, mælk, uld, skind og pelsværk, æg og honning;

- skovhugst, skovbrug, beplantning og genplantning af skov udført som bibeskæftigelse på de ved anvendelsen af dette direktiv overtagne bedrifter, når en sådan beskæftigelse er forenelig med de nationale forskrifter, særlig med jordudnyttelsesplaner.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne afskaffer de begrænsninger, der:

- som følge af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser hindrer de begunstigede i at flytte til en anden bedrift eller lader bedriftsskiftet afhænge af betingelser, der gør dette vanskeligere eller mere bekosteligt;

- hidrører fra en administrativ praksis, der medfører, at de begunstigede i forhold til indlændinge udsættes for en forskelsbehandling med hensyn til retten til at skifte bedrift.

2. Til de begrænsninger, der skal afskaffes, hører særlig sådanne, der indeholdes i bestemmelser, som på følgende måde forbyder eller begrænser de begunstigedes adgang til at skifte bedrift på samme betingelser, som gælder for indlændinge:

I Belgien:
Ved forpligtelse til at udøve landbrugsvirksomhed på et bestemt sted, eventuelt pålagt ved anvendelse af artikel 3 i lov af 19. februar 1965 om udlændinges udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed.

I Frankrig:
Ved krav til udlændinge, der er begunstigede af Rådets direktiv af 2. april 1963 (63/262/EØF) om opnåelse af tilladelse til at etablere sig på en bedrift, som ikke er ude af drift eller ligge øde (artikel 3 i dekret nr. 63 – 1019 af 10. oktober 1963);

Ved krav til udlændinge ved bedriftsskifte om nyt »carte professionelle d'exploitant agricole« (erhvervskort for landbrugere) eller en ny tilladelse til at drive landbrug (artikel 4 i dekret nr. 5472 af 20. januar 1954 og artikel 4 i ministerialbekendtgørelse af 30. marts 1955).

3. De rettigheder, der i kraft af Rådets direktiv af 2. april 1963 (63/262/EØF) gives de begunstigede, opretholdes, efter at disse har gjort brug af deres ret til at skifte bedrift.

Artikel 4

1. De medlemsstater, i hvilke adgang for visse statsborgere fra de øvrige medlemsstater til landbrugsvirksomhed stadig er betinget af opnåelse af en speciel tilladelse for udlændinge, udleverer til disse på deres anmoning og vederlagsfrit, en personlig attest med angivelse af deres særlige stilling med hensyn til forskrifterne vedrørende udenlandske landbrugeres etablering.

2. Medlemsstaterne sikrer de begunstigede retsmidler mod enhver beslutning ved hvilken en kompetent myndighed måtte modsætte sig deres bedriftsskifte.

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden seks måneder efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 1967.

På Rådets vegne
Fr. NEEF
Formand

[1] De forenede Nationers statistiske kontor, Etudes statistiques, serie M, nr. 4, rev. 1, (New York 1958).